

Katten VERHALEN

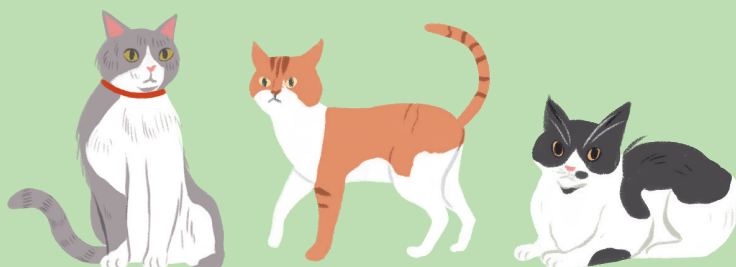

Waargebeurde verhalen
over fantastische poezen

geschreven door Penelope Rich
geïllustreerd door Isabel Munoz

Onze relatie met katten

Het meest voorkomende huisdier ter wereld is de kat. De relatie tussen mensen en katten gaat al duizenden jaren terug en hoe meer we over ons verleden ontdekken, hoe duidelijker het wordt dat katten al veel langer dan we beseffen in de nabijheid van de mens leven.

In 2004 vond een team Franse onderzoekers in Cyprus de resten van een mens en een kat die negenduizend jaar daarvoor naast elkaar waren begraven. Katten zijn niet in elke cultuur of bij iedereen even populair. Sommige mensen hebben een hekel aan katten of vertrouwen ze niet, de meeste mensen houden wel van katten en halen ze in huis. Ze krijgen eten, onderdak en zorg in ruil voor genegenheid en vermaak. Een recent onderzoek liet zien dat ze echt net zoveel van ons houden als wij van hen – en dat de meerderheid van de katten het gezelschap van mensen verkiest boven eten of speeltjes.

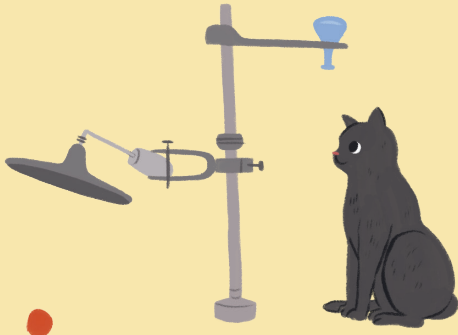
Er zijn vele kattenrassen, allemaal met hun eigen specifieke uiterlijk en karaktereigenschappen. Siamezen zijn de slimste, Ragdolls het gehoorzaamst, Maine Coons zijn geweldige jagers en Sphynxen hebben een hoop speelse energie maar geen haar! Zelfs binnen elk ras hebben individuele katten hun eigen persoonlijkheid, maar ze delen wel gemeenschappelijke kenmerken.

Neem bijvoorbeeld hun zintuigen. Het reukvermogen van een kat is veertien keer beter dan dat van ons en hun zicht is veruit superieur. Door de vorm van hun ogen hebben ze rondom zicht, waardoor ze veel sneller beweging kunnen opmerken. Ook 's nachts kunnen ze heel goed zien en hun gehoor is misschien nog wel beter dan dat van een hond. Hun voortreffelijke zintuigen zijn de andere reden dat mensen vroeger katten in huis namen – het zijn uitstekende jagers en ze bevrijden huizen van muizen, ratten, hagedissen en slangen. Nu de huizen daar tegenwoordig wat beter tegen zijn beschermd, hechten we minder waarde aan hun kwaliteiten als jagers, maar we waarderen hun gezelschap des te meer.

Veel katten maken geluid, en vrijwel allemaal spinnen ze. Dit spinnende geluid is heel krachtig. Het stelt de kat gerust, het stelt kittens gerust en het stelt mensen gerust. De combinatie van het spinnen, hun zachte vacht en dat ze het fijn lijken te vinden om te worden geaaid maakt mensen gelukkig, en daarom houden we van katten.

Mačak

Mačak was een kat die een hele grote bijdrage aan de wetenschap heeft geleverd. Door hem raakte zijn menselijke vriend Nikola Tesla gefascineerd door elektriciteit, om later een van de belangrijkste uitvindingen in de moderne geschiedenis te bouwen.

Nikola Tesla werd geboren in 1856 in het stadje Smilja, dat destijds in Oostenrijk lag maar tegenwoordig in Kroatië. Mačak was zijn beste vriend en speelkameraadje. Hij noemde hem 'de mooiste kat ter wereld'. Overal waar de kleine Nikola heen ging volgde Mačak hem en hij stelde zich erg beschermend op tegenover zijn vriendje. Wanneer een mens of dier Nikola bedreigde, werd Mačak steevast twee keer zo groot, kromde zijn rug, stak zijn staart recht als een ijzeren staaf in de lucht en blies net zolang tot de dader zich terugtrok. Nikola Tesla was gek op zijn kleine zwarte kat en ze speelden samen urenlang.

Op een koude, droge winteravond, toen Nikola nog maar drie was, aaide hij de rug van zijn makkertje en ervoer iets wat hem verbaasde. Mačaks rug was een glad lichtvlak en Tesla's hand produceerde vonken die zo hard knetterden dat zijn familie ze kon horen. Zijn vader legde uit dat dit 'alleen maar elektriciteit' was en zijn moeder grapte dat hij voorzichtig moest zijn of hij zou brand veroorzaken. Dat zette Tesla als een razende aan het denken. Later, toen het donker was en de kaarsen waren aangestoken, merkte Tesla op dat de kat een lichtgevend aura om zich heen had. Weer begon hij na te denken over elektriciteit en wat dat in feite was – een vraag die hij tot op zijn sterfdag niet wist beantwoorden, ondanks het feit dat hij het verschijnsel ten behoeve van de mensheid had weten in te zetten.

Tesla's briljante geest bleef aldoor proberen erachter te komen wat elektriciteit was, of hoe het gebruikt kon worden om een efficiëntere motor te bouwen. Toen hij eenmaal naar de Verenigde Staten verhuisd was, vond hij uiteindelijk de inductiemotor uit, die de energieproductie over de hele wereld verbeterde. Hij speelde ook een rol bij de uitvinding van de radio. Dus elke keer dat je een lamp aandoet, of een elektrisch apparaat aanzet of een elektrische auto ziet, wees dan de jonge Tesla en zijn geliefde kat Mačak dankbaar.

Pwditat

Honden en katten staan over het algemeen niet bekend als goede vrienden, maar dit verhaal uit Wales gaat over een even onwaarschijnlijke als hartverwarmende relatie tussen een zwervkat en een depressieve en slechtziende hond.

Terfel was een bruine labrador die Judy Godfrey-Brown van een man had gekregen toen die er niet langer voor kon zorgen. Na een tijdje merkte Judy dat Terfel steeds slechter begon te zien, en dus ging ze met hem naar de dierenarts. Daar werd geconstateerd dat hij staar had, een vrij gewone aandoening die ervoor zorgt dat de ooglens troebel wordt. Toen zijn staar erger werd, kostte het Terfel steeds meer moeite de weg te vinden in zijn wazige wereld. Hij trok zich terug en bracht het merendeel van de tijd opgekruld op de bank of in zijn mand door. Hij wilde niet meer op pad, omdat hij niet meer zag waar hij heen ging. Hij was erg verdrietig, tot er op een dag een zwervkat aan kwam lopen, alsof ze gewoon besloten had dat Judy's huis haar nieuwe thuis was. Ze slenterde naar binnen, wierp een blik op Terfel en leek te weten dat die haar hulp nodig had. Het was het begin van een wonderbaarlijke verbetering in Terfels zicht op het leven. De kat begon hem te gidsen, en maakte met haar pootjes de deuren voor hem open. Judy noemde de kat Pwditat, uitgesproken als 'Puddy-Tat' en in de loop der tijd werd het vertrouwen tussen kat en hond steeds sterker. Terfel volgde Pwditat de tuin in en ze sliepen zelfs tegen elkaar aan.

Toen Judy te oud werd om voor hen te zorgen, nam een vriendin die een kattenopvang had beide dieren in huis. Ze stond versteld van hun vriendschap, vooral omdat Pwditat nogal een pestkop was tegenover de andere katten. Voor Terfel was ze echter de beste vriend die een hond maar kon hebben.

